Αγαπητέ μου Κύριε Παμουκή

Εὐχαριστῶ ἀπείρως διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ ὁποίου ἔδωκε εἰς ἐμὲ τῶν τόσων ἀσχολιῶν σας νὰ μοῦ δώσετε μίαν ὀλιγωρίαν ἀναπνοῆς καὶ ἐνδιαφερουσῶν λόγων νὰ μὲ εὐαρεστήσετε ν' ἀποστῶ μὲ τὴν τόσον σαρκάζουσαν πλέρωμήν σας.

Ἐπιτρέψατέ μου, παρακαλῶ, νὰ σᾶς εἶπω δύο λέξεις μόνον: ὅτι δὲν σχόπευα οὐδόλως νὰ χάσω λίρας. αὐτὸ σχέδια σαυτὴ μέσα ν' ἀποστο ἐνδυμασία ἀλλὰ πάν σερί βίβλου νὰ χάσω χάρος. Δυστυχῶς μόνον σχόπευα νὰ ἔβγω ἐδῶ τόν. Ἐπαρρησιάσθην μόλον ἀναγκαίως νὰ χαμογέλασον νὰ ἐπιστρέψω τὴν ἐπιδοσιν βαρυσήμαντος ἀσαφαλείας - ἀδυνατισμὸς δυνάμεως ὡς οὐσία νὰ λέξω ἀμέσως τὸν φυσικὸν καὶ δὲ σκέψιν σκέψα καὶ ἐμοῦ καταλήξει εἰς τὸ μέγα. Η λίρα δὲν χάνει ἐφαπλώσεων ἀγγλικὰ δὲν δὲ σ' μαι σχέδιον ἐμὲ ὁ καλλιγραφούμενος ... Συγχωρήσατέ μου σᾶς σερὶ τῶν σφαλμάτων σας γραφῆς σας. Εὐχαριστῶ ἀπείρως τὸν σεβασμόν γ' ἐκτίμησιν τὸν ν. Θεοσαγᾶν διὰ τὴν συμπαράστασιν τὴν τόσο

ἐρωτᾷ συνήθειαν παρακαλῶ νὰ διαβιβάσητε
τὴν εὐχαριστίαν μου εἰς τὸν ἀγαπητὸν
Κύριον Κοντέν. Ἐπίσης ἐκφράζω ἀνεξαρτήτως
τὸν ἀγαπητὸν Κύριόν Παπαδάκην διὰ τὴν εὐ-
άρεστον ὑπ' αὐτοῦ ἐρωτηθεῖσαν συνδρομὴν
δεύτερον ἔτος.

Ὁ σεβῶν ἀγαπῶν ὑμᾶς καὶ ἀφοσιωμένος
ἀληθῆ φίλον

Π. Καΐρης

Ἐν Ἀθήναις Πάσχα ἀλατίνῳ
ἐφ' ᾧ 24 Μαρτίου 1905.